

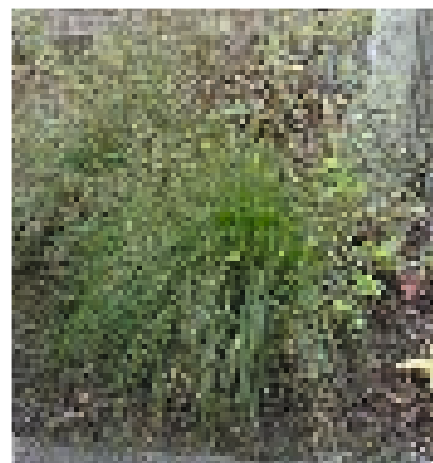
ERVARINGEN MET PRAIRIEPLANTEN

Een onderhoudsvriendelijke maar toch natuurlijke tuin met een uniek aspect is iets waar veel tuineigenaars van dromen. Prairietuinen hebben iets unieks. Vasteplantenkweker Jan Spruyt heeft in zes jaar tijd heel wat expertise over dit soort aanplantingen opgebouwd. 'Het is een aanplant die loont, maar je moet wel weten hoe er mee om te gaan', aldus Jan.

Willy De Geest, tekst en foto's

Als we het over prairieplanten hebben, dan komen onmiddellijk een aantal sterke elementen op het voorplan. De planten doen het zelfs in slechte grond goed dankzij hun diep wortelende eigenschappen. Een siergras als *Sporobolus* wortelt bijvoorbeeld tot 7 meter diepte. Verder vereist een aanplant met prairieplanten veel minder onderhoud dan een bloemenweide of grasperk. Tussenin de planten moet dan wel een laag met inert mulchmateriaal zoals lava worden aangebracht. Het is een aanplant die perfect kan gedijen zonder toediening van water, pesticiden of meststoffen. 'Dit alles wil niet zeggen dat je een prairietuin in de wilde open natuur kan aanleggen', zegt Jan. Wegens de specifieke eigenheid moet hij onder controle kunnen worden gehouden, het is dan ook een specifieke tuin voor rond de woning of voor in de stad. Een natuurlijke prairievegetatie bestaat uit 80% grassen en 20% vaste planten die Jan 'vivassen' noemt. In een aange-

legde prairiebeplanting wordt deze verhouding quasi omgedraaid. Een prairieaanplant kent drie interessante seizoenen, namelijk zomer, herfst en winter. Door het samenspel van koele en warme seizoensplanten kan de bloeiperiode van een gemengde aanplant aanzienlijk verlengd worden. Nadeel is dus wel dat typische prairieplanten niet bloeien in de lente. De reden is niet ver te zoeken: de wekerende prairiebranden in het voorjaar hebben er voor gezorgd dat de lentebloeiërs uit de vegetatie zijn verdwenen. Dit euvel kan worden opgelost door tussen een prairievegetatie lentebolgewassen te planten. Uit ervaring weet Jan dat bolgewassen het goed doen tussen een prairievegetatie en er zelfs uitbreiden. Hij denkt dat het te maken heeft met het feit dat er geen bemesting (stikstof) wordt toegediend en dat de bollen droog kunnen overzomen. Het gebruik van bolgewassen in de tuin is trouwens een opgaande trend. De prairietuin heeft echter wel een bijkomend aantal nadelen, weliswaar van secundaire aard: de winteraanblik van deze overvloedige vegetatie geeft een dorre en vrij warrige aanblik (niet

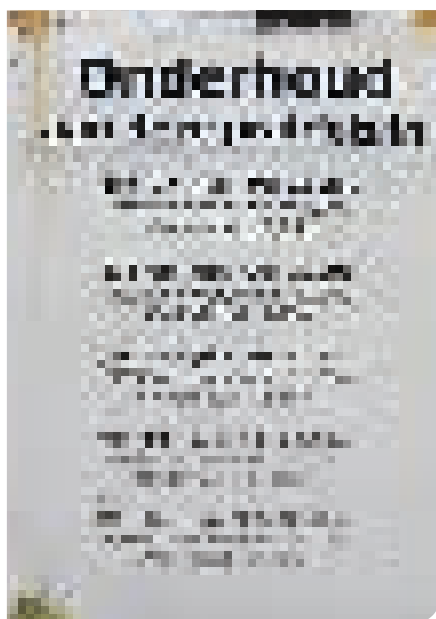

▲ Het prairiegras *Sporobolus* wortelt 7 meter diep

iedereen wil dit in zijn tuin) en er is uiteraard ook meer plantenkennis nodig om de onkruiden te kunnen onderscheiden.

Aanleg

De aanleg van een prairietuin moet goed gestuurd worden. Drie bepalende criteria, namelijk structuur, aspect en begeleiding vormen een uitgebalanceerde aanplant. Een goede mengverhouding bestaat uit 5

à 10% structuurbepalende planten. De planten met grote bloemen bepalen het aspect. Een aanplant zou 45 à 50% van deze aspectplanten moeten bevatten. Tot slot zijn er de planten die de aanplant begeleiden (de kleinere bloemen); dit type van planten moet 40 à 45% van het totaal uitmaken. Deze verhouding is wel belangrijk meent Jan want gebruikt men bijvoorbeeld te veel aspectplanten dan krijgt men snel de aanblik van een Engelse tuin. In een prairiemix worden ook bewust uitzaaiende planten gebruikt zodat deze de open plaatsen in de beplanting kunnen opvullen. Deze dragen bij tot het zelfregulerend aspect van de tuin.

Een aantal aspecten in de groeiwijze en -snelheid zijn belangrijk om te kennen.

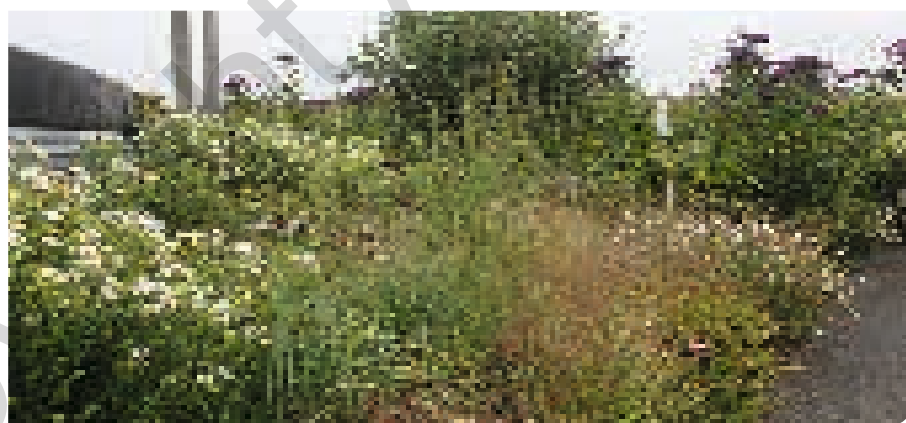
Een normale prairieaanplant groeit de eerste twee jaren sterk; de groei zwakt af het derde en vierde jaar. Vanaf het vijfde tot het zesde jaar neemt de groei weer in sterkere mate toe. Het is hierbij belangrijk om een goede kennis te hebben van de concurrentiekracht van de verschillende planten, rekening houdend met de hoogte van het blad (en niet met de hoogte van de bloei).

Een tweede mogelijkheid is dat aangeplant wordt in functie van zogenaamde plantenmassa's (drifts). Dit kan een open of een gesloten drift zijn met één specifieke plantenkeuze.

Om het de gebruiker gemakkelijk te maken kan een mix-sortiment geleverd worden van planten die onderling goed kunnen samenleven. Het best worden ook geen inheemse met uitheemse planten gemixed. Dit leidt op termijn tot overwoekering door zaadvorming van de inheemse planten. Vandaar ook dat een prairietuin een tuin is voor rond bebouwingen.

Onderhoud

Bodemafdekking tussen de planten is belangrijk. Jan heeft veel materialen getest in functie van bewerkbaarheid. Hij heeft naar eigen zeggen de beste ervaringen met lava. Het is een super stabiel product dat toch altijd los blijft liggen. Daarom wordt de lava voor de aanplant op het perceel gebracht. Het nadien verwerken van de lava tussen de planten is een moeilijke karwei. Hij ontwikkelde daarom ook een speciale plantvork die het planten in de lava gemakkelijk maakt. Al eerder werd vermeld dat niet moet bemest worden. Dit leidt tot een gezondere en zelfregulerende bodem. Enkel een kalkgifte is gewenst. Na vier à vijf jaar moet in de prairietuin ingegrepen worden. Het onderhoud stijgt licht elk jaar tot men moet overgaan tot de grote kuis. Niettegenstaande het onderhoudswerk maar een derde bedraagt van een gemengde border (schoffelen volstaat), stijgt het onderhoud naarmate de plantenmassa stijgt. ●

▲ Naarmate het gewas groter wordt, wordt het tijd voor de grote kuis.

RUISELEDE

T +32 (0)51 40 31 42

F +32 (0)51 40 07 35

MUNSTERBILZEN

T +32 (0)89 81 18 55

F +32 (0)89 50 30 55

MECHELEN

T +32 (0)15 28 76 46

F +32 (0)15 27 70 55

WWW.DISAGHORGROUP.BE